

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง การจ่ายเงินชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๒

เพื่อให้การดำเนินงานที่เกี่ยวกับการจ่ายเงินชดเชยของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยในคราวประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงมีมติให้วางประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง การจ่ายเงินชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๒ ให้ใช้ประกาศนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“เงินชดเชย” หมายความว่า เงินค่าจ้างที่มหาวิทยาลัยจ่ายให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติงาน

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า บุคลากรและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๙

“เกษียณอายุการทำงาน” หมายความว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีอายุหกสิบปีบริบูรณ์ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี

“บุคลากร” หมายความว่า บุคลากรตามความหมายของข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๔ การจ่ายเงินชดเชยในกรณีให้ออกจากงานหรือเลิกจ้าง ให้จ่ายได้ในกรณีต่อไปนี้

- (๑) มหาวิทยาลัยสั่งให้ออกจากงานเพราะเหตุเจ็บป่วย
- (๒) มหาวิทยาลัยยุบเลิกตำแหน่ง และไม่อาจบรรจุให้ลงตำแหน่งอื่นที่เหมาะสมได้
- (๓) มหาวิทยาลัยเลิกจ้างก่อนครบอายุสัญญาโดยไม่มีความผิด

ข้อ ๕ การจ่ายเงินชดเชยในข้อ ๔ ให้จ่ายตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันตั้งแต่หนึ่งร้อยยี่สิบวันขึ้นไป แต่ไม่เกินหนึ่งปี โดยนับวันหยุดวันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบวันสุดท้าย

(๒) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่เกินสามปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันสุดท้าย

(๓) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่าสามปี แต่ไม่เกินสิบปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันสุดท้าย

(๔) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่าสิบปี แต่ไม่ครบยี่สิบปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสามร้อยวันสุดท้าย

(๕) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่ายี่สิบปีขึ้นไป โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสี่ร้อยวันสุดท้าย

ข้อ ๖ บุคลากรได้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยติดต่อกันเกินยี่สิบปี หากผู้นั้นได้รับอนุมัติให้ลาออกโดยไม่มีคามผิดให้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานเกินยี่สิบปีแต่ไม่เกินยี่สิบห้าปี ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนแปดเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานเกินยี่สิบห้าปีแต่ไม่เกินสามสิบปี ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนเก้าเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๓) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานเกินสามสิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนสิบเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๗ บุคลากรออกจากงานเนื่องจากการเกษียณอายุการทำงาน ให้จ่ายเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานไม่เกินยี่สิบปีบริบูรณ์ ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนสิบเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ยี่สิบปีบริบูรณ์จนถึงสามสิบปีบริบูรณ์ ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนสิบสองเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๓) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่สามสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนสิบห้าเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๘ มหาวิทยาลัยไม่ต้องจ่ายเงินชดเชยในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่มหาวิทยาลัย
- (๒) จงใจทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย
- (๓) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง
- (๔) ผ่าฝืนกฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้
ดักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรง มหาวิทยาลัยไม่จำเป็นต้องดักเตือน
หนังสือเตือนนั้นให้มีผลบังคับได้ไม่เกินหนึ่งปี นับแต่ผู้ปฏิบัติงานได้กระทำความผิด
- (๕) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสามวันทำงานติดต่อกัน ไม่ว่าจะมิวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตาม โดย
ไม่มีเหตุอันสมควร

(๖) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๗) กรณีมหาวิทยาลัยที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน และมหาวิทยาลัยเลิกจ้าง
ตามกำหนดระยะเวลานั้น ได้แก่งานดังนี้

(๗.๑) การจ้างงานในโครงการ เฉพาะที่มีใช้งานปกติของมหาวิทยาลัยซึ่งต้องมี
ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของงานที่แน่นอน

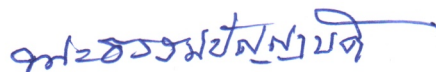
(๗.๒) งานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว ที่มีกำหนดงานสิ้นสุดหรือความสำเร็จ
ของงาน

(๗.๓) งานที่เป็นไปตามฤดูกาล และได้จ้างในช่วงเวลาของฤดูกาลนั้นซึ่งจะต้อง
แล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกินสองปี โดยมหาวิทยาลัยได้ทำสัญญาเป็นหนังสือ ไว้ตั้งแต่เมื่อเริ่มจ้าง

ข้อ ๙ ให้กองคลังและทรัพย์สินเสนอขออนุมัติจ่ายเงินชดเชยต่อคณะกรรมการบริหารงาน
บุคคลให้แล้วเสร็จก่อนสิ้นปีงบประมาณไม่น้อยกว่าสามเดือน และให้จ่ายเงินให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับ
อนุมัติให้ได้รับเงินชดเชยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด คำ
วินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(พระธรรมปัญญาบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เรื่อง การจ่ายเงินชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๒

เพื่อให้การดำเนินงานที่เกี่ยวกับการจ่ายเงินชดเชยของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นไปด้วยความเรียบร้อย มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๐ สภามหาวิทยาลัยในคราวประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงมีมติให้วางประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า ประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่อง การจ่ายเงินชดเชยให้แก่ผู้ปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๒

ข้อ ๒ ให้ใช้ประกาศนี้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“เงินชดเชย” หมายความว่า เงินค่าจ้างที่มหาวิทยาลัยจ่ายให้แก่ผู้ปฏิบัติงานเมื่อสิ้นสุดการปฏิบัติงาน

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า บุคลากรและลูกจ้างของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๙

“เกษียณอายุการทำงาน” หมายความว่า บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีอายุหกสิบปีบริบูรณ์ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี

“บุคลากร” หมายความว่า บุคลากรตามความหมายของข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๔ การจ่ายเงินชดเชยในกรณีให้ออกจากงานหรือเลิกจ้าง ให้จ่ายได้ในกรณีต่อไปนี้

(๑) มหาวิทยาลัยสั่งให้ออกจากงานเพราะเหตุเจ็บป่วย

(๒) มหาวิทยาลัยยุบเลิกตำแหน่ง และไม่อาจบรรจุให้ลงตำแหน่งอื่นที่เหมาะสมได้

(๓) มหาวิทยาลัยเลิกจ้างก่อนครบอายุสัญญาโดยไม่มีความผิด

ข้อ ๕ การจ่ายเงินชดเชยในข้อ ๔ ให้จ่ายตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันตั้งแต่หนึ่งร้อยสี่สิบวันขึ้นไป แต่ไม่เกินหนึ่งปี โดยนับวันหยุดวันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสามสิบวันสุดท้าย

(๒) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่เกินสามปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าสิบวันสุดท้าย

(๓) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่าสามปี แต่ไม่เกินสิบปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวันสุดท้าย

(๔) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่าสิบปี แต่ไม่ครบยี่สิบปี โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสามร้อยวันสุดท้าย

(๕) ผู้ปฏิบัติงานที่ปฏิบัติงานติดต่อกันเกินกว่ายี่สิบปีขึ้นไป โดยนับวันหยุด วันลา และวันที่มีมหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมด้วย ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าสี่ร้อยวันสุดท้าย

ข้อ ๖ บุคลากรได้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยติดต่อกันเกินยี่สิบปี หากผู้นั้นได้รับอนุมัติให้ลาออกโดยไม่มีคามผิดให้มีสิทธิได้รับเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานเกินยี่สิบปีแต่ไม่เกินยี่สิบห้าปี ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนแปดเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานเกินยี่สิบห้าปีแต่ไม่เกินสามสิบปี ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนเก้าเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๓) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานเกินสามสิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนสิบเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๗ บุคลากรออกจากงานเนื่องจากการเกษียณอายุการทำงาน ให้จ่ายเงินชดเชยตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานไม่เกินยี่สิบปีบริบูรณ์ ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนสิบเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๒) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ยี่สิบปีบริบูรณ์จนถึงสามสิบปีบริบูรณ์ ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนสิบสองเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

(๓) บุคลากรที่ปฏิบัติงานจนครบรอบเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่สามสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป ให้จ่ายเงินชดเชยเป็นจำนวนสิบห้าเท่าของอัตราค่าจ้างเดือนสุดท้าย

ข้อ ๘ มหาวิทยาลัยไม่ต้องจ่ายเงินชดเชยในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่มหาวิทยาลัย

(๒) จงใจทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย

(๓) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๔) ฝ่าฝืนกฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยได้
ตักเตือนเป็นลายลักษณ์อักษร เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรง มหาวิทยาลัยไม่จำเป็นต้องตักเตือน

หนังสือเตือนนั้นให้มีผลบังคับได้ไม่เกินหนึ่งปี นับแต่ผู้ปฏิบัติงานได้กระทำความผิด

(๕) ละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาสามวันทำงานติดต่อกัน ไม่ว่าจะมิวันหยุดคั่นหรือไม่ก็ตาม โดย
ไม่มีเหตุอันสมควร

(๖) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๗) กรณีมหาวิทยาลัยที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอน และมหาวิทยาลัยเลิกจ้าง
ตามกำหนดระยะเวลานั้น ได้แก่งานดังนี้

(๗.๑) การจ้างงานในโครงการ เฉพาะที่มีชิ้นงานปกติของมหาวิทยาลัยซึ่งต้องมี
ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของงานที่แน่นอน

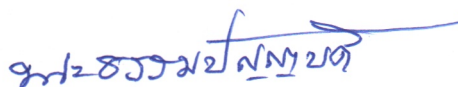
(๗.๒) งานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว ที่มีกำหนดงานสิ้นสุดหรือความสำเร็จ
ของงาน

(๗.๓) งานที่เป็นไปตามฤดูกาล และได้จ้างในช่วงเวลาของฤดูกาลนั้นซึ่งจะต้อง
แล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกินสองปี โดยมหาวิทยาลัยได้ทำสัญญาเป็นหนังสือ ไว้ตั้งแต่เมื่อเริ่มจ้าง

ข้อ ๙ ให้กองคลังและทรัพย์สินเสนอขออนุมัติจ่ายเงินชดเชยต่อคณะกรรมการบริหารงาน
บุคคลให้แล้วเสร็จก่อนสิ้นปีงบประมาณไม่น้อยกว่าสามเดือน และให้จ่ายเงินให้แก่ผู้ปฏิบัติงานที่ได้รับ
อนุมัติให้ได้รับเงินชดเชยภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติ

ข้อ ๑๐ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด คำ
วินิจฉัยของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(พระธรรมปัญญาบติ)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย